

UZASADNIENIE

W dniu 08 lutego 2013r. powód Ł. S. (1) wniósł przeciwko (...) SA w W. pozew o zapłatę kwoty 10.000,00 zł., tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu. do dnia zapłaty oraz kwoty 532,66 zł tytułem kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, 350,00 zł. tytułem kosztów dojazdu wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kwoty 919,65 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 6 sierpnia 2011r. na drodze publicznej w miejscowości M., kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) kierowany przez powoda zderzył się z kombajnem zbożowym (...) B. kierowanym przez J. B..

Przyczyną wypadku było nieprawidłowe zachowanie kierującego pojazdem marki B. i wjechanie z drogi gruntowej na drogę główną z zamontowanym urządzeniem żniwnym, nie zwracając uwagi na zbliżający się samochód F. (...). Wskutek zderzenia śmierć na miejscu poniósł pasażer pojazdu K. S. (1), a powód K. S. (1) doznał poważnych obrażeń ciała. Gospodarstwo rolne sprawcy zdarzenia było w dniu wypadku ubezpieczone w towarzystwie pozwanej.

W następstwie wypadku powód doznał bardzo poważnych obrażeń ciała w postaci: wielomiejscowego złamania kości twarzoczaszki tj. złamania kości jarzmowej prawej wpukleniem odłamów do dołu podskroniowego, złamania kości skroniowej prawej przy skrzydle większym kości klinowej, wieloodłamkowego złamania skrzydła większego kości klinowej prawej, złamania gałęzi żuchwy po stronie prawej, złamania stropu oczodołu prawego na wysokości mięśnia prostego górnego, złamania ściany bocznej i dolnej oczodołu prawego oraz licznych ran głowy.

Powód zgłosił szkodę, zaś w dniu 29 maja 2012r. oraz 02.11.2012r. pozwany przyznał swoją odpowiedzialność za skutki wypadku i uznał roszczenie powoda do kwot:

- zadośćuczynienie: 22.000,00 zł,
- koszty dojazdu w kwocie 700 zł.
- koszty leczenia w kwocie 440,45 zł.

Jednocześnie uznając, iż to powód przyczynił się do zdarzenia w 70% przyznał odpowiednio kwoty:

- zadośćuczynienie: 6.861 zł,
- koszty dojazdu w kwocie 210 zł.
- koszty leczenia w kwocie 132,19 zł.

Powód zakwestionował wysokość stopnia przyczynienia do powstania szkody, przyjętego przez pozwaną na poziomie 70%, uznając swoją odpowiedzialność na poziomie nie wyższym niż 20 %.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż wypłacona kwota tytułem zadośćuczynienia jest adekwatna do ponizonych krzywd zaś co do odsetek podniósł, iż należą się one dopiero od dnia wyrokowania.

Pismem procesowym z dnia 12 lutego 2015r. /k. 272/ powód rozszerzył powództwo o 17.400 zł. w zakresie żądania dotyczącego zadośćuczynienia.

Stanowisko stron nie uległo zmianie do zamknięcia rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

dniu 6 sierpnia 2011r. na drodze publicznej w miejscowości M., kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) Ł. S. (1) zderzył się z kombajnem zbożowym (...) B. kierowanym przez J. B..

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Sandomierzu VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w S. z dnia 22 grudnia 2014r. sygn. akt VII K 10/13

J. B. został za winnego, iż w powyższej dacie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym- umyślnie przez to, że prowadził pojazd po drodze publicznej z zamontowanym urządzenie, żniwnym tzw. „hederem” oraz nieumyślnie przez to, że nie zachował należytej ostrożności podczas manewru skrętu w prawo i włączania się do ruchu z drogi gruntowej poporządkowanej na drogę główną w ten sposób, że nie zauważył nadjeżdżającego w tym kierunku drogą główną, poruszającego się samochodu marki (...) nr rej. (...) kierowanego przez Ł. S. (1), doprowadzając do zderzenia z tym pojazdem, w wyniku czego pasażer samochodu K. S. (2) doznał: złamania kości czaszki, stłuczenia mózgu, podbiegnięć krwawych, otarć naskórka i ran na głowie, podbiegnięć i otarć naskórka w prawej okolicy barkowo-sutkowej, podbiegnięć krwawych na podudziach, a następnie w wyniku doznanych czaszkowo-mózgowych zmarł, zaś kierowca pojazdu Ł. S. (2) doznał: wielomiejscowego złamania kości twarzoczaszki (złamania kości jarzmowej prawej, złamania ściany przedniej i bocznej zatoki szczękowej prawej z obecnością krwi w zatoce, złamania ścian oczodołu prawego z dużą ilością powietrza w jego obrębie, złamania kości nosa), obrzęku twarzoczaszki po stronie prawej, głównie w okolicy oczodołu prawego (obrzęk i zasinienie) całkowicie zamykającego szparę powiekową i obrzęk w okolicy jarzmowo-szczękowej prawej, rany tłuczonej w okolicy kąta oka prawego, rany tłuczonej w okolicy żuchwy po stronie prawej, które to obrażenia naruszyły prawidłowe czynności narządów ciała na okres powyżej dni 7, tj. za przestępstwo z art. 177 §1 kk i art. 177 § 2 kk w zw. Z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 177§2 kk w zw. Z art. 11§3 kk wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności, którą warunkowo zwierzono na okres próby wynoszący 4 lata.

Na podstawie art. 46§1 kk wobec J. B. tytułem środka karnego orzeczono na rzecz Ł. S. (1) zadośćuczynienie w kwocie 3.000zł.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Sandomierzu VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w S. z dnia 22 grudnia 2014r. sygn. akt VII K 10/13.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 01 grudnia 2015r. /sygn.. akt IX Ka 730/15/ w powyższej części utrzymano wyrok zmieniając jedynie rozstrzygnięcie w części dotyczącej kosztów procesu.

Dowód: Wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 01 grudnia 2015r. /sygn.. akt IX Ka 730/15/.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Staszowie z dnia 24 października 2012r. w sprawie II W 474/12 Ł. S. (1) został uznany za winnego tego, iż w dniu 06 sierpnia 2011r. poruszającego się samochodu marki (...) nr rej. (...) stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że widząc włączający się do ruchu pojazd typu kombajn zbożowy, zbyt późno rozpoczął manewr hamowania przez co doszło do zderzenia z tym pojazdem tj. o wykroczenie z art. 86§1 kw i za to wymierzono mu karę nagany.

Dowód: Wyrok Sądu Rejonowego w Staszowie z dnia 24 października 2012r. w sprawie II W 474/12 znajdujący się w aktach sprawy II W 474/12

Ubezpieczyciel przyjął swoją odpowiedzialność w sprawie.

/okoliczność bezsporna/

Powód zgłosił szkodę, zaś w dniu 29 maja 2012r. oraz 02.11.2012r. pozwany przyznał swoją odpowiedzialność za skutki wypadku i uznał roszczenie powoda do kwot:

- zadośćuczynienie: 22.000,00 zł,

- koszty dojazdu w kwocie 700 zł.
- koszty leczenia w kwocie 440,45 zł.

Jednocześnie uznając, iż to powód przyczynił się do zdarzenia w 70% przyznał odpowiednio kwoty:

- zadośćuczynienie: 6.861 zł,
- koszty dojazdu w kwocie 210 zł.
- koszty leczenia w kwocie 132,19 zł.

/okoliczność bezsporna/

Bezpośrednio po zdarzeniu powód został przetransportowany do szpitala w S., gdzie przyjęto go na Oddział (...) Ogólnej i wykonano niezbędne badania i konsultacje. Przeprowadzono ponadto chirurgiczne zaopatrzenie rany głowy. Następnie po wypisaniu ze szpitala w dniu 16 sierpnia 2011r. powód został skierowany do dalszego leczenia w poradni chirurgii szczękowej, ponadto w związku z przeżyciami doznanymi wskutek wypadku podjął leczenie psychiatryczne w (...) w S. oraz Prywatnym Gabinetem Psychiatrycznym L. N. w S..

Dowód: dokumentacja medyczna k. 24-34, akta szkodowe k. 76

Na skutek zdarzenia Ł. S. (1) doświadczył silnie traumatycznych przeżyć związanych ze śmiercią brata i poczuciem winy za swój udział w wypadku. Zaburzenia emocjonalne miały związek tylko z wypadkiem. Nasilenie objawów trwało około 4 miesiące, w tym czasie korzystał z pomocy psychiatrycznej. Nadal utrzymują się łagodne zaburzenia o charakterze depresyjnym, dotyczące głównie poczucia winy. Wpływa to negatywnie na jego samoocenę i aktywność rodzinną. W dalszym ciągu potrzebuje on wsparcia najbliższych i ukierunkowanej psychoterapii.

Dowód: opinia biegłego psychologa B. K. k. 161-163, dokumentacja medyczna k. 24-34, akta szkodowe k. 76

W aspekcie chirurgii szczękowo-twarzowej u powoda na skutek zaistniałego zdarzenia doszło do trwałego uszczerbku na zdrowiu wysokości 17 % w tym 5% złamanie żuchwy, 5 % złamanie kości skroniowej i klinowej prawej, złamanie kości jarzmowej po stronie prawej. 3 % uszczerbku na zdrowiu, złamanie oczodołu prawego 2 % i 2 % blizn twarzy w okolicy dolnego brzegu żuchwy po stronie prawej o długości 2,5 cm oraz w okolicy łuku brwiowego prawego o długości około 3 cm.

Powód w związku z obrażeniami jakimi doznał w trakcie wypadku komunikacyjnego z dnia 06 sierpnia 2011r. nie wymagał pomocy osób trzecich. Zarówno przygotowanie diety płynnej jak i konieczności wzmożonej higieny jamy ustnej były czynnościami, które mógł wykonywać bez pomocy osób trzecich.

Na chwilę obecną stan zdrowia powoda jest tego rodzaju, że występują okresowe poboiewania / słabe dolegliwości bólowe/ okolicy prawej połowy twarzy szczególnie związane ze zmianą pogody lub pory roku. Nadto występują niewielkie zapadnięcia w okolicy prawego łuku jarzmowego związane ze złamaniem kości jarzmowej oraz niedoczulica w zakresie skóry czoła związane ze złamaniem górnego brzegu oczodołu prawego. Poza tymi niewielkimi zaburzeniami stanu zdrowia powoda w życiu nie występują inne istotne zaburzenia.

Rokowania co do stanu zdrowia powoda w przyszłości są dobre. Czas jaki minął od wypadku tj. ponad 3 lata pokazuje, iż w takim długim okresie nie ujawniły się żadne powikłania związane z urazem twarzoczaszki.

Dowód: opinia biegłego M. S. (1) k. 240-245 dokumentacja medyczna k. 24-34, akta szkodowe k. 76

Ł. S. (1) w chwili zdarzenia był osobą pracującą uzyskującą dochód miesięczny około 1.400 zł. netto , żona zaś miała dochód około 1.300 zł. netto. Przed zdarzeniem nie cierpiał na żadne dolegliwości zarówno psychiczne jak i fizyczne.

Dowód, zeznania Ł. S. (1) k. 355, akta szkodowe, zaświadczenie o zarobkach karta 51-52, zeznania świadka M. S. (2) k. 153.

Do przedmiotowego zdarzenia powód Ł. S. (1) przyczynił się w stopniu znacznym tj. 40 %. Powód przy padającym deszczu nie zachował prędkości bezpiecznej, niewłaściwie obserwował drogę, podjął nieprawidłowy manewr wyprzedzania bez upewnienia się, iż z naprzeciwka nie nadjeżdża żaden pojazd. Nie podjął prawidłowych manewrów obronnych.

Dowód: opinia Instytutu (...) SA Oddział w K. k. 175, k. 214 k. 298-299, akta sprawy Sądu Rejonowego w Staszowie II W 54/12

W związku ze zdarzeniem powód poniósł kosztów leczenia w postaci prywatnych wizyt u psychiatry wysokości 300,00 /3x100,00/ zł. oraz leków wysokości 531,00 zł.

Dowód: rachunki oraz faktury Vat k. 45 -50, zeznania świadka M. S. (2) k. 153, zeznania Ł. S. (1) k. 355

Sąd zważył co następuje.

Powództwo jest częściowo zasadne .

Bezsporne w zasadzie była kwestia zaistniałego zdarzenia, a kwestią sporną pozostawała jedynie wysokość ewentualnego zadośćuczynienia.

Co do materiału zgromadzonego w sprawie Sąd uznał opinie specjalisty w zakresie zakresu chirurgii szczękowej M. S. (1) k. 240-245, opinia biegłej psycholog B. K. k. 161-163 za pełne i jasne, która nie była negowana przez strony.

Za wiarygodną Sąd przyjął opinie Instytutu (...) SA Oddział w K. k. 175, k. 214, k. 298-299, która była wykonana z pełnym profesjonalizmem i doświadczeniem w tego rodzaju sprawach.

Zgromadzone w sprawie dokumenty nie były negowane przez strony zarówno, co do swej formy jak i treści. Zwrócić należy uwagę, iż i faktury Vat znajdują się również w aktach szkodowych, podobnie jak dokumentacja medyczna i rachunki.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda w zakresie jakim nie stoją one w sprzeczności z opinią Instytutu (...) SA Oddział w K.. Wskazać bowiem należy, iż powód pomniejszył swoją odpowiedzialność.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania M. S. (2) k. 153, gdzie w sposób logiczny zgodny z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności fakturami Vat i rachunkami, opiniami biegłych, wskazała na stan zdrowia powoda oraz w zakresie zażywanych przez niego leków.

Zgodnie z art. 444 § 1kc w zw. z 445 kc § 1. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Krzywda (szkoda niemajątkowa) powołanym powyżej przepisie ujmowana jest jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi.

Zadośćuczynienie ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, ale jego wysokość nie może być dowolna, ściśle musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy. Dlatego też ustawodawca wyraźnie zastrzegł, że ma to być odpowiednia suma tytułem zadośćuczynienia. Jest to rekompensata za całą krzywdę i przyznaje się ją jednorazowo.

Biorąc pod uwagę, uszczerbek na zdrowiu powoda, zgodnie z zakresu chirurgii szczękowej M. S. (1) k. 240-245, wskazując, iż pomimo wygojenia fizycznym powoda., powód w dalszym ciągu odczuwa ból, który jest trwałym

następstwem powstałych urazów. Dolegliwości te pojawiające się głównie na zmianę pogody. Nie można także pominąć także blizn pozostałych po wypadku.

W tym miejscu zwrócić należy uwagę na opinii biegłej psycholog B. K. k. 161-163 ale stan psychiczny tylko nieznacznie musiał wpłynąć na podwyższenie ewentualnej kwoty. Wskazać bowiem należy, iż opinia biegłej psycholog, wyjaśniła iż rzeczywiście doświadczył silnie traumatycznych przeżyć związanych z wypadkiem ale głównie związanych ze śmiercią brata i poczuciem winy za swój udział w wypadku.

To wszystko musi powodować, że przyznane powodowi odszkodowanie przez pozwanego w kwocie 6.861 zł, tytułem zadośćuczynienia jest kwotą za niską musi ulec podwyższeniu o kwotę 11.139,00 zł. a tym samym powództwo w tym zakresie zostało uwzględnione.

Wskazać także należy, iż chociaż procentowo określony uszczerbek służy tylko jako pomocniczy środek ustalania rozmiaru odpowiedniego zadośćuczynienia, a należne poszkodowanemu (pokrzywdzonemu czynem niedozwolonym) zadośćuczynienie nie może być mechanicznie mierzone przy zastosowaniu stwierdzonego procentu uszczerbku na zdrowiu /patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2005r. I PK 47/05 M. P. Pr. (...)/ to jednak w niniejszej sprawie biegły z zakresu chirurgii szczękowej wskazał na uszczerbek w wysokości 17%.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo co do roszczenie o zadośćuczynienie oddalił.

Wyjaśnić należy, iż przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego wysokość zadośćuczynienia powinna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. /wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2006r. IV CK 384/05 lex nr 1907/.

Ł. S. (1) w chwili zdarzenia otrzymywał wynagrodzenie w kwocie około 1.400,00 zł. miesięcznie, a w zasadzie proces leczenia został zakończony pomyślnie. Występujący ból, ma jednak charakter znośny gdzie nie jest potrzebna pomoc medyczna. Tak jak wspomniano wcześniej stan psychiczny jest spowodowany głównie związany ze śmiercią brata i obwinianiem się za powstałe zdarzenie.

Nie można także pominąć kwestii, iż powód otrzymał prawomocnym wyrokiem Sądu Karnego kwotę 3.000,00 zł. tytułem zadośćuczynienia.

Główną jednak przesłanką znacznego obniżenia zasądzonych kwot w stosunku do żądanych kwot była kwestia przyczynienia się powoda do zaistniałego zdarzenia.

Pozwany utrzymywał, że przyczynienie powoda do wypadku było większe i wynosiło co najmniej 70 %.

W tym miejscu wskazać jednak należy na orzeczenie Sądu Rejonowego w Sandomierzu VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w S. z dnia 22 grudnia 2014r. sygn. akt VII K 10/13 oraz wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 01 grudnia 2015r. /sygn.. akt IX Ka 730/15/ gdzie przesądzono w opisie czynu, iż to właśnie J. B. był sprawcą wypadku albowiem prowadził pojazd po drodze publicznej z zamontowanym urządzenie, zniwnym tzw. „hederem” oraz nieumyślnie przez to, że nie zachował należytej ostrożności podczas manewru skrętu w prawo i włączania się do ruchu z drogi gruntowej poporzadkowanej na drogę główną w ten sposób, że nie zauważył nadjeżdżającego w tym kierunku drogą główną, poruszającego się samochodu marki (...) nr rej. (...) kierowanego przez Ł. S. (1), doprowadzając do zderzenia z tym pojazdem

Zgodnie z art. 11 kpc ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Jednakże osoba, która nie była oskarżona, może powoływać się w postępowaniu cywilnym na wszelkie okoliczności wyłączające lub ograniczające jej odpowiedzialność cywilną.

Zgodnie z jednolitą linią orzecznictwa z art. 11 k.p.c. wynika, iż ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Związanie

w zakresie popełnienia przestępstwa rozciąga się na okoliczności składające się na jego stan faktyczny, czyli osobę sprawcy, przedmiot przestępstwa oraz czyn przypisany oskarżonemu, które znajdują się w sentencji wyroku. Sąd rozpoznający sprawę cywilną nie może w tym zakresie dokonać odmiennych ustaleń, lecz musi przyjąć, że skazany popełnił przestępstwo przypisane mu wyrokiem karnym/ por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 10 czerwca 2015 r. I ACa 636/14 LEX nr 1789977, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 czerwca 2015 r. I ACa 216/15. W tym stanie rzeczy niedopuszczalne było w przedmiotowej sprawie negowanie, iż kierujący kombajnem zbożowym podczas włączania się do ruchu z drogi gruntowej poporządkowanej na drogę główną w ten sposób, że nie zauważył nadjeżdżającego w tym kierunku drogą samochodu powoda.

Należało jednak uwzględnić kwestie, iż Ł. S. (1) przy padającym deszczu nie zachował prędkości bezpiecznej, niewłaściwie obserwował drogę, podjął nieprawidłowy manewr wyprzedzania bez upewnienia się, iż z naprzeciwka nie nadjeżdża żaden pojazd. Nie podjął prawidłowych manewrów obronnych. Miał możliwość dostrzeżenia, iż kombajn ma zamontowany osprzęt i w sposób odpowiedni dostosować prędkość i co więcej rozpocząć manewr hamowania.

Właśnie na te okoliczności wskazał w ramach wydanej opinii pisemnej /k.214/ wskazał, przedstawiciel Instytutu na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2016r. /k.299/.

W tym miejscu odnieść się należy do opinii sporządzonej w sprawie karnej przez Instytutu (...) Ruchu Drogowego, (...) spółka z o.o. w P., która to opinia nie mogła stanowić opinii wiążącej w sprawie cywilnej ale z drugiej strony wskazać należy, iż jest ona tożsama z opinią sporządzoną w przedmiotowej sprawie.

Stąd zdaniem Sądu należało przyjąć, iż Ł. S. (1) przyczynił się do zaistniałego zdarzenia w 40 %.

Co do roszczenia Ł. S. (1) o zwrot kosztów leczenia to zgodnie z art. 444. § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Sąd uwzględnił roszczenie powódki do kwoty 366,41 zł. albowiem wysokość takiej kwoty wynika z faktu wykazania kosztów na łączną wartość 831,00 zł. po odjęciu przyczynienia się powoda w 40 % i odjęciu wypłaconej przez pozwanego kwoty 132,19 zł. Powództwo w pozostałym zakresie co do kosztów leczenia należało oddalić.

Co do roszczenia o zasądzenie kwoty 350,00 zł. tytułem zwrotu dojazdu to wskazać należy, iż kwota w tym zakresie nie została w żaden sposób udowodniona. Nie przedstawiono żadnych dowodów, które by nawet przy zastosowaniu art. 322 kpc mogły by zostać wyliczone w przybliżeniu. Nie można pominąć, iż pozwany przyznał Ł. S. (1) kwotę 210,00 zł.

Co do odsetek Sąd przyjął za powodem w zakresie sposobu ich wyliczenia. Zgodnie z żądaniem pozwu dokonano kapitalizacji odsetek w trybie art. 482§1 kc i tym samym Sąd od kwoty pierwotnego roszczenia uwzględnionego w całości Sąd uwzględnił dodatkowo kwotę 890,41 zł. tj. odsetki od dnia 30 maja 2012r. do dnia 4 lutego 2013r. i zasądził odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem w zakresie rozszerzonego powództwa tj. od daty 10 kwietnia 2015r. w zakresie kwoty 1.139,00zł.

W tym miejscu wyjaśnić należy, iż przy redagowaniu wyroku powstał błąd rachunkowy albowiem po zsumowaniu wskazanych kwot w punkcie I orzeczenia należało zasądzić kwotę 12.029,41 zł. czyli kwotę wraz z odsetkami nie zaś kwotę samego zadośćuczynienia.

Dodatkowo w punkcie II orzeczenia obok należności za koszty leczenia tj. 366,41zł. zasądzono należne odsetki w kwocie 12,41 zł. za okres od 03 listopada 2012r do 04 lutego 2013r.

Zgodnie z art. 14. 1. Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Dlatego w zasadzie z datą wcześniejszą Ł. S. (1) mógł domagać się należnych odsetek ustawowych.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98, art. 99 i art. 100 kpc. proporcjonalnie do wygranej sprawy. W rozliczeniu kosztów Sąd wziął pod uwagę uiszczone przez strony zaliczki na opinie biegłych odpowiednio 800zł. i 1000, a także uiszczonej opłatę sądową w kwocie 591,00 zł.

Wynagrodzenie pełnomocników stron zostało ustalone na podstawie § 2 ustęp 1 i 2 oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Co do nieuiszczonych kosztów sądowych orzeczono na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z dnia 1 września 2005 r.) proporcjonalnie do wyniku sprawy, a na nierozliczone koszty złożyło się brakująca kwota należna biegłym z tytułu wynagrodzenia w kwocie 771,42 zł. oraz opłata sądowa od rozszerzonego powództwa.

(...) Rafał Skrzypiec

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. stron.